मुद्गः, पुं, (मोदते अनेन इति । मुद्+"मुदिग्रो-गंगगौ ।" उणा० १ । १२७ । इति गक् ।) पक्षिविशेषः । तत्पर्य्यायः । जलवायसः २ । इति हेमचन्द्रः । ४ । २३८ । ग्रामीणान्यभेदः । मुग इति भाषा । (यथा, मनुः । ६ । १६ ।
"ग्रीष्मः शालयो मुद्गास्तिलामाषास्तथा यवाः ।")
तत्पर्य्यायः । सूपश्रेष्ठः २ वर्षाभूः ३ रसोत्तमः ४ मुक्तिप्रदः ५ हयानन्दः ६ सुफलः ७ वाजिभोजनः ८ । अस्य गुणाः । कषायत्वम् । मधुरत्वम् । कफपित्तास्रजित्त्वम् । लघुत्वम् । ग्राहित्वम् । शीतत्वम् । पाके कटुत्वम् । चक्षुष्यत्वम् । वातिवातलत्वञ्च । तद्यूषगुणाः । पित्तश्रमार्त्तिश्रमनत्वम् । लघुत्वम् । सन्तापहारित्वम् । अरोचकनाशित्वम् । तत्सैन्धवयुक्तञ्चेत् रक्तप्रसादनत्वम् । सर्व्वरोगापहारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः । अपि च । रूक्षत्वम् । स्वादुत्वम् । अल्पानिलत्वम् । ज्वरघ्नत्वञ्च । इति भावप्रकाशः ।*। वनमुद्गगुणाः ।
"सकृष्टः शीतलो ग्राही कफपित्तज्वरापहः ।"
तद्विशेषा यथा, राजवल्लभे ।
"प्रधाना हरितास्तत्र वन्यमुद्गास्तु मुद्गवत् ।
शुक्लमुद्गा महामुद्गा गौरा हरितपीतकाः ।
श्वेता रक्ताश्च निर्द्दिष्टा लघवः पूर्व्वपूर्व्ववत् ।"

मुद्गपर्णी, स्त्री, (मुद्गस्येव पर्णान्यस्याः मुद्गपर्ण+जातौ ङीष् ।) वनमुद्गः । मुगानी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । काकमुद्गा २ सहा ३ । इत्यमरः । क्षुद्रसहा ४ शिम्बी ५ मार्ज्जारगन्धिका ६ वनजा ७ रिङ्गिणी ८ कृष्णा ९ सर्पपर्णी १० कुरङ्गिका ११ कोशिका १२ वनोद्भवा १३ वनमुद्गा १४ आरण्यमुद्गा १५ वन्या १६ । कुरङ्गिकास्थाने करङ्गिका इति च पाठः । अस्या गुणाः । हिमत्वम् । कासवातरक्तक्षयपित्तदाहज्वरनाशित्वम् । चक्षुष्यत्वम् । शुक्रवृद्धिकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः । अपि च । यथा, भावप्रकाशे ।
"मुद्गपर्णी काकपर्णी सर्पपर्य्यल्पपर्णिका ।
काकमुद्गा च सा प्रोक्ता तथा मार्ज्जारगन्धिका ।
मुद्गपर्णी हिमा रूक्षा तिक्ता स्वादुश्च शुक्रला ।
चक्षुष्या क्षयशोषघ्नी ग्राहिणी ज्वरदाहजित् ।
दोषत्रयहरी लघ्वी भक्ष्यभोज्योपसारकृत् ।"

मुद्गभुक्, [ज्] पुं, (मुद्गं भुंक्ते इति । भुज्+क्विप् ।) चोटकः । इति जटाधरः ।

मुद्गभोजी, [न्] पुं, (मुद्गं भुंक्ते इति । भुज्+णिनिः ।) अश्वः । इति राजनिर्घण्टः ।

मुद्गमोदकः, पुं, (मुद्गेन साधितो मोदकः ।) मोदकविशेषः । मतिचुर इति भाषा । यथा,—
"मुद्गानां धूमसीं सम्यग् घोलयेन्निर्म्मलाम्बुना ।
कटाहस्थघृतस्योर्द्ध्वं झर्झरं स्थापयेत्ततः ।
धूमसीन्तु द्रवीभूतां प्रक्षिपेत् झर्झरोपरि ।
पतन्ति बिन्दवस्तस्मात्तान् सुपक्वान् समुद्धरेत् ।
सितापाकेन संयोज्य कुर्य्यात् युक्तेन मोदकान् ।"
अस्य गुणाः । यथा, भावप्रकाशे ।
"लघुर्ग्राही त्रिदोषघ्नः स्वादुः शीतो रुचिप्रदः ।
चक्षुष्यो ज्वरहृत् बल्यस्तर्पणो मुद्गमोदकः ।"

मुद्गरः, क्ली, (मुदं आनन्दं गिरति विकिरतीति । गॄ+अच् ।) मल्लिकाभेदः । लोहादिभेदने, पुं । इति मेदिनी । रे, २०४ । (यथा, महाभारते । १ । २११ । ३ ।
"गदापट्टिशधारिण्या शूलमुद्गरहस्तया ।
प्रस्थितौ सहधर्म्मिण्या महत्या दैवसेनया ।")

मुद्गरः, पुं, (मुद्+गॄ+अच् ।) कर्म्मारवृक्षः । पुष्पवृक्षविशेषः । तत्पर्य्यायः । गन्धसारः २ सप्तपत्रः ३ अतिगन्धः ४ गन्धराजः ५ विटप्रियः ६ प्रियः ७ जनेष्टः ८ नृगेष्टः ९ । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । शीतत्वम् । सुरभित्वम् । सौख्यदायकत्वम् । मनोजकारित्वम् । मधुपानन्दकारित्वम् । पित्तप्रकोपनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः । * । अस्त्रविशेषः । सगुर इति भाषा । तत्पर्य्यायः । द्रुघणः २ घनः ३ । इत्यमरः । द्रुघनः ४ । इति भरतः । प्रघणः ५ । इति जटाधरः । मुद्गरः कोरकास्त्रयोः । इति हेमचन्द्रः । (यथा, रघौ । १२ । ७३ ।
"पादपाविद्धपरिघः शिलानिष्पिष्टमुद्गरः ।")

मुद्गरकः, पुं, (मुद्गरमिवेति प्रतिकृतौ कन् ।) कर्म्मारः । इति राजनिर्घण्टः । कामराङ्गा इति भाषा ।

मुद्गलं, क्ली, रोहिणलवणम् । इति राजनिर्घण्टः ।

मुद्गलः, पुं, हर्य्यश्वराजपुत्रः । यथा,—
"सुभ्राण्डेः पुरुजानुः तस्माच्चर्चः ततश्च हर्य्यश्वः हर्य्यश्वाद्भुद्गलद्वृद्धयश्वदृढाश्वयवीनरकाम्पिल्यसंज्ञाः । पञ्चानामेतेषां विषयाणां रक्षणायालमेते मत्पुत्रा इति पित्राभिहिता इति पञ्चालाः । इति विष्णुपुराणे ४ अंशे १९ अध्यायः । (मुद्गं जातीति । जा+कः । इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलदत्तः ।) गोत्रकारकमुनिविशेषः । तस्य भार्य्या इन्द्रसेना । इति पुराणम् । (उपनिषद्विशेषः ।)

मुद्गरः, पुं, वनमुद्गः । इति शब्दरत्नावली ।

मुद्गरकः, पुं, (मुद्गर+स्वार्थे कन् ।) वनमुद्गः । इत्यमरः । २ । ९ । १७ ।

मुद्गार्द्रवटः, पुं, (मुद्गेनार्द्रः वटः ।) वटकविशेषः । आदावड़ा इति भाषा । यथा,—
"मुद्गपिष्टीविरचितान् वटकांस्तैलपाचितान् ।
हस्तेन चूर्णयेत् सम्यक् तस्मिंश्चूर्णे विनिक्षिपेत् ।
भृष्टं हिङ्गार्द्रकं रूक्षं मरिचं जीरकं तथा ।
निम्बूरसं यवानीञ्च युक्त्या सर्व्वं विमिश्रयेत् ।
मुद्गपिष्टीं पचेत् सम्यक् स्थाल्यामङ्गारकोपरि ।
तस्यास्तु गोलकं कुर्य्यात्तन्मध्ये पूरणं क्षिपेत् ।
तैले तान् गोलकान् पक्त्वा क्षपितायां निमज्जयेत् ।
गोलकाः पाचकैः प्रोक्तास्तेऽर्द्रकवटा अपि ।"
अस्य गुणाः । यथा, भावप्रकाशे ।
"मुद्गार्द्रकवटा रूक्षा लघवो बलकारकाः ।
दीपनास्तर्पणाः पथ्यास्त्रिदोषेषु प्रपूजिताः ।"

मुद्रा, स्त्री, (मोदते अनयेति । मुद्+"स्फायितञ्चीत्यादि ।" उणा० २ । १६ । इति रक् अतः टाप् ।) प्रत्ययकारिणी । इति त्रिकाण्डशेषः । नामेर मोहर इति भाषा । अङ्गुलिमुद्रा । इति शब्दरत्नावली । छापेर आङ्गुटी इति भाषा । स्वर्णरौप्यादिमुद्रिका च । (यथा, अभिज्ञानशाकुन्तले । २ ।
"इमां मुद्रां त्वदङ्गुलौ निवेशयता मया ।"
चिह्नम् । यथा, श्रीमद्भागवते । ६ । २४ । १७ ।
"ज्ञानविज्ञानयोगेन कर्म्मणामुद्धरन् जटाः ।
हिरण्यकेशः पद्माक्षः पद्ममुद्रापदाम्बुजः ।")
मोहर टाका इत्यादि भाषा । इति लोकप्रसिद्धिः ।*। पञ्चधान्यिन्यन्तर्गतलिपिविशेषः । छापार अक्षर इति भाषा । यथा,—
"मुद्रालिपिः शिल्पलिपिर्लिपिर्लेखनिसम्भवा ।
गुल्लिकाद्युद्भवस्मृता लिपयः पञ्चधा स्मृताः ।
एताभिर्लिपिभिर्व्याप्ता धरित्री शुभदा हर ! ।"
इति वाराहीतन्त्रम् ।
"लेखन्या लिखितं विप्रैर्मुद्राभिरङ्कितञ्च यत् ।
शिल्पादिनिर्म्मितं यच्च पाठ्यं धार्य्यञ्च सर्व्वदा ।
इति खड्गमालातन्त्रम् ।*।
पञ्चमकारान्तर्गतभक्षद्रव्यविशेषः । यथा,—
"पृथुकास्तण्डुला भृष्टा गोधूमयवकादयः ।
तस्य नाम भवेद्देवि ! मुद्रा मुक्तिप्रदायिनी ।"
इति निर्व्वाणतन्त्रे ११ पटलः ।
तस्याः शोधनं यथा,—
"ॐ तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः
दिवीव चक्षुराततम् । ॐ तद्विप्रासो विपन्यवो
जागृवांसः समिन्धते विष्णोर्यत् परमं पदम् ।
इति मन्त्राभ्यां शोधनम् । इति स्वतन्त्रतन्त्रम् ।
शरीरे धार्य्यभगवदायुधादिचिह्नम् । छाप इति भाषा । यथा,—
"ततो नारायणीं मुद्रां धारयेत् प्रीतये
हरेः ।
मत्स्यकूर्म्मादिचिह्नानि चक्रादीन्यायुधानि च ।
अथ मुद्राधारणविधिः स्मृतौ ।
"अङ्कितः शङ्खचक्राभ्यामुभयोर्बाहुमूलयोः ।
समर्च्चयेद्धरिं नित्यं नान्यथा पूजनं भवेत् ।"
आदिपुराणे ।
"शङ्खचक्रोर्द्ध्वपुण्ड्रादिरहितं ब्राह्मणाधमम् ।
गर्द्दभं तु समारोप्य राज्ञा राष्ट्रात् प्रवासयेत् ।"
गारुड़े श्रीभगवदुक्तौ ।
"सर्व्वकर्म्माधिकारश्च शूचीनामेव चोदितः ।
शूचित्वञ्च विजानीयाच्छरीरायुधधारणात् ।"
इति पाद्मे चोत्तरखण्डे ।
"शङ्खचक्रादिभिश्चिह्नैर्विप्रः प्रियतमैर्हरेः ।
रहितः सर्व्वधर्म्मेभ्यः प्रच्युतो नरकं व्रजेत् ।"
स्मृतौ च यजुःकठशाखायाम् ।
"धृतोर्द्ध्वपुण्ड्रः शतचक्रधारी
विष्णुं परं ध्यायति यो महात्मा ।
स्मरेच्च मन्त्रेण सदा हृदि स्थितं
परात्परं यन्महतो महान्तम् ।"